

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22Csp/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118330634
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Zuzan
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6118330634.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Zuzan v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČO: 24 785 199, so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému: V. V., J.. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. Č.. X, o zaplatenie 309,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á p r á v o** na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil (§ 220 ods. 2 prvá veta Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 31.8.2018 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 309,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.12.2016 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobca použil nasledujúce prostriedky procesného útoku:

2.2. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 uzatvorila so žalovaným dňa 28.10.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 610741797, na základe ktorej žalovanému poskytol bezúčelový úver vo výške 460,- €. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov. Žalovaný si s právnym predchodcom žalobcu mohol dohodnúť, či budú peňažné prostriedky poskytnuté formou bezhotovostného prevodu na účet uvedený žalovaným, alebo či budú poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty.

2.3. Uviedol, že peňažné prostriedky boli v danom prípade poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty, odovzdané žalovanému do vlastných rúk na základe Súhlasu Zákazníka so Zmluvou o predplatennej platobnej karte; a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanému na tejto karte k dispozícii najneskôr 13.deň podpisu Zmluvy.

2.4. Poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému žalobca preukázal listinou „Potvrdenie o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ potvrdeným zo strany pôvodného veriteľa.

2.5. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal tento úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní Zmluvy, 17.11.2014 a posledná splátka bola splatná dňa 22.12.2015. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady v celkovej sume 151.89 €, ktoré zahŕňajú

zmluvný úrok (vo výške, ktorá je vyjadrená v orámovanej časti Zmluvy, strana č. 1) a poplatok za garantovanú službu (taktiež vo výške, ktorá je vyjadrená v orámovanej časti Zmluvy, strana č. 1).

2.6. Žalobca ďalej uviedol, že súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaný uzatvoril dňa 28.10.2014 Zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečení splátok úveru/Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Podľa žalobcu je Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečení splátok úveru/Zmluva o zabezpečení splátok úveru dobrovoľnou doplnkovou službou, v zmysle toho, že sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytovať za poplatok klientovi službu, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta, alebo v inom mieste podľa určenia klienta a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa (viď článok 1.1 zmluvy o zabezpečení splátok úveru). Za túto službu sa klient zaviazal uhradiť sumu, ktorá bola priamo úmerná počtu splátok tak, aby pokryla náklady pohonných hmôt a čas obchodného zástupcu. V danom prípade bola táto odmena zjednaná na sumu vo výške 236,9 €, pričom žalobca si túto čiastku v konaní neuplatnil.

2.7. Žalobca všetky úhrady žalovaného, ktoré boli na nový úver zaplatené, započítaval v súlade so zákonom na celú istinu poskytnutého úveru, vyplývajúceho zo Zmluvy (teda na 460,- €).

2.8. Žalovaný pôvodnému veriteľovi celkovo uhradil 151,-, čo bolo započítané na istinu úveru. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z predloženej platobnej histórie.

2.9. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Žalovaný bol o tejto skutočnosti upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky.

2.10. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv riadne a včas a uhradil len splátky v celkove výške 151,- eur. Žalobca preto vyzval žalovaného listom zo dňa 24.7.2018 - výzva predpodaním žaloby, k úhrade celej dlžnej sumy, čo však žalovaný neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby je 309,- €. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru 460,- € a úhradou zo strany žalovaného 151,- eur. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

2.11. Žalobca pripojil k podanej žalobe listinné dôkazy: výpis splátok a úhrad, oznámenie o postúpení pohľadávky, predžalobnú výzvu, potvrdenie o vyplatení pôžičky, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vyhlásenie ku karte Provident, a podacie hárky.

3. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní použil nasledujúcu procesnú obranu:

3.1. Vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

3.2. Uviedol, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, a to z dôvodu absencie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to termín konečnej splatnosti úveru, ako aj pre absenciu údaju o RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, nakoľko do výpočtu RPMN pôvodný veriteľ nezahrnul odplatu podľa dohody o poskytovaní služieb. Zmluva je neplatná v časti odplaty pre rozpor s dobrými mravmi.

3.3. Úver mal byť splácaný v týždenných splátkach po 10,20 €. Počet splátok 60. Prvá splátka podľa návrhu žalobcu bola splatná 17.11.2014. Zo znenia zmluvy nevyplýva, že by prvá splátka mala byť splatná až dňa 17.11.2014. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa uvádza, že „Zákazník splatí Providentu dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Zložitým výpočtom konečnej splatnosti úveru podľa ustanovení zmluvy sme dospeli k záveru, že prvá týždenná splátka úveru mala byť splatná 04.11.2014 (siedmy deň po uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Z dôvodu že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, mala byť istina úveru zaplatená 45 splátkami po 10,20 € (45x10,20€ = 459 €). Z uvedeného dôvodu 45. týždenná splátka úveru bola splatná dňa 08.09.2015, ktorou mala byť doplatená celá istina úveru vo výške 460 €. Nárok žalobcu bol na súde uplatnený až dňa 12.09.2018 teda jednoznačne po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby.

3.4. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu proti žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia.

3.5. Žalovaný v konaní ďalej poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017 zo dňa 20.9.2018, ktorým súd vyhlásil zmluvné podmienky právneho predchodcu žalobcu používané v spotrebiteľských zmluvách týkajúce sa poplatku za garantovanú službu a zmluvy o zabezpečení splátok úveru za neprijateľné zmluvné podmienky.

Ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 220 ods. 2 druhá veta CSP).

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinnými dôkazmi predloženými žalobcom (bod 2.11. odôvodnenia) a zistil skutkový stav veci tak, ako žalobca uviedol v podanej žalobe. Skutkový stav súd považoval za nesporný.

5. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 28.10.2014. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru v sume 460,- €. Podľa zmluvy celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vo výške 24,20 % ročne zo sumy úveru, t. j. 71,37 € a poplatok za garantovanú službu je stanovený pevnou sumou 80,52 €. Celkové náklady predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 66,90 %. Celková čiastka, ktorú má zákazník zaplatiť je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov v sume 611,89 €. Priemerná hodnota RPMN je 44,06 %. Zákazník sa zaviazal uhradiť dlžnú sumu v 60-tich týždenných splátkach vo výške 10,20 € od prvej po predposlednú splátku, výška poslednej splátky je 10,09 €. Úver bol uzavretý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečná splatnosť úveru je 7. deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky nastáva 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splátka sa považuje za uhradenú dňom jej pripísania na bankový účet veriteľa.

6. Listom zo dňa 24.7.2018 bol žalovaný vyzvaný, aby uhradil dlžnú sumu vo výške 728,35 € najneskôr do 3.8.2018 s upozornením, že v opačnom prípade sa veriteľ bude domáhať svojho dlhu súdnou cestou.

7. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods.2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Podľa ods.3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods.4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Na základe citovaného zákonného ustanovenia nie sú žiadne pochybnosti a žalobca to ani nenamietal, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t. j., že ide o zmluvu spotrebiteľskú. V spotrebiteľských vzťahoch majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva tak, ako to má na mysli citované znenie ust. § 52 ods. 2 OZ a že sporný vzťah sa má posúdiť vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“).

9. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný do 31.12.2014 (platné znenie v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný do 9.6.2013 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

13. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

17. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatuje, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru právneho predchodcu žalobu v prospech žalovaného v sume 460,- €. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy v časti týkajúcej sa dojednaných splátok splácania úveru a ich splatnosti, ako aj v časti dojednania termínu splatnosti poslednej splátky súd konštatuje, že v tejto časti možno zmluvu hodnotiť ako neurčitú. Zmluvne bolo dojednané, že splátky je povinný dlžník uhrádzať v týždenných splátkach v počte 60 krát po 10,20 €, pričom splatnosť prvej splátky mala nastať 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Splatnosť poslednej splátky bola určená 7. deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Súd musí konštatovať, že takýto spôsob určenia splatnosti jednotlivých splátok ako aj termínu konečnej splatnosti úveru je neurčitý a neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru ako aj deň, kedy nastáva konečná splatnosť úveru. Nie je zrejmé, či splatnosť prvej splátky sa má odvíjať odo dňa uzavretia zmluvy, t. j. od 28.10.2014 alebo sa počíta odo dňa nasledujúceho po uzavretí zmluvy. Keďže od prvej splátky sa odvíja splatnosť každej ďalšej splátky, takýmto spôsobom je neurčito určená aj splatnosť každej nasledujúcej splátky. Splatnosť poslednej splátky je však určená odlišným spôsobom, ktorý má byť 7. deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Takto určená splatnosť jednotlivých splátok aj konečnej splatnosti úveru je podľa názoru súdu neurčitá, v dôsledku čoho spotrebiteľ len s ťažkosťou môže určiť skutočný deň splatnosti splátky, ktorú má plniť, pričom určenie splatnosti jednotlivých splátok ako aj termínu konečnej splatnosti úveru je jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ich neuvedenie, prípadne uvedenie takýmto neurčitým spôsobom má za následok pre veriteľa, že nemôže žiadať od dlžníka dojednané úroky a poplatky.

18. Vo vzťahu k tomuto nedostatku zmluvy je treba zdôrazniť, že tento záver reflektuje i judikatúru Súdneho dvora EU (prípád č. C-42/15 vo veci Biróová), z ktorej možno vyvodiť, že nie je nezlučiteľnou so Smernicou EP a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere vnútroštátna úprava, ktorá sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou absenciu takej náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. O takýto prípad presne v tomto prejednávanom spore ide, pretože zo zmluvnej formulácie nemožno bez ťažkostí určiť konkrétny dátum konečnej splatnosti a to spôsobuje pochybnosti vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi ohľadne rozsahu jeho záväzku (kedy vlastne celý úver splatí).

19. Ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy vyžadovalo, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola obsiahnutá ako ďalšia náležitosť aj ročná percentuálna miera nákladov. Jej uvedenie v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere

ust. § 11 ods. 1 písm. d) cit. zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sankcionovalo úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

20. Pri výpočte RPMN v zmluve bola braná do výpočtu suma úveru 460,- eur, úrok 71,37 eur a poplatok za poskytnutie „garantovanej služby“ podľa 80,52 eur. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 a podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Z uvedeného je zrejmé, že na výšku RPMN majú priamy vplyv celkové náklady spotrebiteľa, do ktorých patria aj poplatky akéhokoľvek druhu a teda aj poplatok zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru v sume 236,9 eur mal byť preto zahrnutý do výpočtu RPMN.

21. Z uvedeného súd vyvodzuje, že v zmluve bola uvedená nesprávna výška RPMN a táto je v skutočnosti nepomerne vyššia (a to v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa). Už totiž len logickou úvahou možno dospieť k spoľahlivému záveru, že ak RPMN závisí od celkových nákladov spotrebiteľa a v danom prípade sa pri RPMN uvedenej v zmluve nezohľadnil poplatok za poskytnutie doplnkovej služby, tak pri jeho zohľadnení sa nepochybne zvýšia celkové náklady a tým sa automaticky zvýši aj RPMN.

22. Po zohľadnení uvedených skutočností je možné zároveň konštatovať, že výška odplaty z predmetnej zmluvy jednoznačne nebola v súlade s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorý hovorí, že „ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorý v § 1a ods. 1 uvádza, „ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“ Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy bola vo výške 44,06 %, pričom reálna výška RPMN (nie výška deklarovaná v zmluve) nepomerne prekračovala zákonom stanovenú najvyššiu prípustnú výšku.

23. Žalovaný okrem inej právnej argumentácie prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017 zo dňa 20.9.2018, ktorým súd vyhlásil zmluvné podmienky právneho predchodcu žalobcu používané v spotrebiteľských zmluvách týkajúce sa poplatku za garantovanú službu a zmluvy o zabezpečení splátok úveru za neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

24. Súd konštatuje, že zmluvu, z titulu ktorej si žalobca uplatňuje nárok predmetnou žalobou, považuje z uvedených dôvodov (z dôvodu vyhlásenia zmluvných podmienok a z dôvodu prekročenia najvyššej prípustnej výšky odplaty) za neplatnú a to podľa cit. § 53d Občianskeho zákonníka a podľa § 39 Občianskeho zákonníka (neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom). Nebolo však sporné, že žalovanému boli zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnuté finančné prostriedky vo výške 460,- eur. Na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že mu bolo plnené na základe neplatného právneho úkonu a toto bezdôvodné obohatenie je povinný

žalobcovi vydať. Nárok žalobcu je teda možné právne kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

25. Z dôvodu vznesenia námietky premlčania sa súd zaoberal aj otázkou, či nárok žalobcu nie je premlčaný a z tohto dôvodu ho nemožno v súdnom konaní priznať. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor právneho predchodcu žalobcu podľa nesporného tvrdenia žalobcu najneskôr 13. deň po podpise zmluvy, t.j. 10.11.2014.

26. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo objektívne vykonať po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t. j. či zo subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil. Pre počítanie času premlčacej doby platí všeobecné ustanovenie počítaní času, t. j. ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka. Keďže dĺžka premlčacích dób je určená vždy podľa rokov, podľa § 122 ods. 2 platí, že premlčacia doba sa skončí dňom, keď sa číslom, t. j. dátumom, zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 122 ods. 3).

27. Podľa cit. § 107 OZ pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (v ods. 1) a objektívna (v ods. 2). Subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej, ktorú nemožno prekročiť.

28. Žalobca preukázateľne vedel, že najneskôr dňa 10.11.2014 poskytol žalovanému plnenie a teda subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 10.11.2016 a objektívna dňa 10.11.2017. Žaloba bola na súd podaná dňa 31.8.2018, a teda bolo uplatnené premlčané právo, ktoré žalobcovi z tohto dôvodu nemožno priznať, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

29. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods.1 C. s. p., kedy sa prizná náhrada trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto prípade bol žalovaný plne úspešný, preto mu patrí náhrada trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z.z. - Exekučný poriadok.